

روى موج کوتاه

سعیدی از سوگند ۲۵میناینده خبر داد: **امضای استیضاح میدری با استامپ قرمز برای پافشاری و به شانه خون**
یک نماینده مجلس، گفت: ۲۵ نفر از نمایندگان مجلس برای پافشاری بر استیضاح وزیر کار، با استامپ قرمز به شانه خون پای بر گه‌ها انگشت زدند و سوگند یاد کردند هیچ کس از امضا عقب‌نشینی نکند، در این صورت، نام امضا کنندگان منتشر خواهد شد. به گزارش سایت دیدهبان ایران؛ زهرا سعیدی مبار که در پاسخ به اعلام اسامی نمایندگان که استیضاح وزیر کار را امضا کرده‌اند و اینکه آیا آنها در این خصوص جدی هستند یا خیر؟ اظهار کرد: اعلام اسامی در حیطه اختیار من نیست. آقای گودرزی نخستین امضاکننده بودند و پس از ایشان من نیز امضا کردم و موضوع به هیأت رئیسه راجع شد. سعیدی افزود: ما نگران بودیم که چرا این استیضاح پیگیری نمی‌شود بنابراین همگی سوگند یاد کردیم که به هیچ عنوان عقب‌نشینی نکنیم. همچنین اعلام کردیم هر نماینده‌ای که امضا کند و سپس پس بگیرد، نام او را منتشر خواهیم کرد. نماینده مردم مبار که امضاکن در مجلس متذکر شد: وزیر کار، وعده‌ها و مطالباتی را مطرح کرده بود که بخشی از آن عمومی، ملی و بخشی منطقه‌ای بود. در حوزه ملی نیز مواردی وجود دارد که وی در زمان رأی اعتماد بیان کرده بود. بهتر است شما به عنوان خبرنگار، وعده‌های او در برنامه رأی اعتماد را با عملکرد واقعی‌اش در وزارت کار مقایسه کنید.

■ ■ ■

واکنش قالیباف به سخنان کوچک زاده درباره بودن او بی تی:
این تذکر تان مثل همان مصاحبه خلاف واقع شما در باره ان تی است
رئیس مجلس در پاسخ به تذکر کوچک زاده گفت: این تذکر شما مثل همان مصاحبه خلاف واقع شما درباره جلسه غیر علنی درباره NPT است! مهدی کوچک زاده در جلسه علنی در روز (یکشنبه ۱۳ مهر ماه) مجلس شورای اسلامی، در جریان تذکر آیین‌نامه‌ای خطاب به قالیباف اظهار کرد: مجلس قانون دارد و باید بر اساس آیین‌نامه پیش برود. این آیین‌نامه ناموس مجلس است، لطفاً رعایت کنید. وی در ادامه گفت: قالیباف! یکی از وعده‌هایی که شما دادید و هرگز عملی نشد این هم می‌خواهم یادآوری کنم؛ وعده‌ای از نمایندگان مجلس خواستار این بودند که موضوع خروج از NPT مطرح شود. محمدمدق قالیباف در پاسخ به این تذکر، گفت: تذکر تان وارد نیست و از ابتدا خارج از موضوع دستور صحت گرفته‌اید، همانند آن مصاحبه‌ای که درباره NPT در جلسه غیر علنی انجام دادید که خلاف واقع بود. همچنین رئیس مجلس شورای اسلامی در پاسخ به بخش دیگری از تذکر کوچک زاده، گفت: آقای کوچک زاده گفت بودجه چند هزار میلیاردی مجلس که باید بگویم اصلاً بودجه مجلس چند هزار میلیارد نیست.

■ ■ ■

حمله نماینده مجلس به وزیر بهداشت به خاطر انتقاد از روسیه
نماینده مردم مشهد در مجلس به اظهارات ظفر قنذی در انتقاد از روسیه واکنش تندی نشان داد. علی اصغر نخعی‌راد، در شبکه ایکس نوشت: «موضوع گیری خلاف منافع ملی وزیر بهداشت و اظهار نظر ناصواب و علیه روسیه، حکایت از بیماری مزمن وی دارد. این همان فردی است که در ۱۴۰۱، فتنه برهنگی را «جنبش پاک» نامید- وجود چنین افراد غرب زده در دولت، موجب افزایش شدید قیمت کالا‌های اساسی، دارو و کاهش رشد اقتصادی از ۵ به ۱ درصد پس از دولت شهیدرئیس شده است.»

■ ■ ■

استقبال اعضای بریکس از پیشنهاد ایران برای تبادل داده‌های ماهواره‌ای
اعضای شرکت کنند در چهارمین نشست گروه کاری فناوری‌های مکانی و کاربردان در کشور برای عضو بریکس، از پیشنهاد ایران برای ایجاد یک سکوی مشترک تبادل داده‌های ماهواره‌ای استقبال کردند. به گزارش عصر ایران به نقل از تهران تایمز، این نشست از ۳۰ سپتامبر تا ۱۱ اکتبر به صورت آنلاین و به میزبانی ایران برگزار شد. موضوعات مطرح شده در این نشست در قالب یک نشست همکاری چند جانبه جمع‌بندی و تصویب خواهد شد. این سند، مبنای رویه‌های مشترک کشورهای در حوزه داده‌های مکانی در سال آینده خواهد بود.

■ ■ ■

فرمانده سپاه تهران بزرگ:

در هیچ جنگی برابری کامل تجهیزات نداشته‌ایم، اما پیروز شده‌ایم
فرمانده سپاه تهران بزرگ، تسوکل به خدا و باور به نصرت الهی را از مؤلفه‌های اصلی پیروزی ایران در جنگ تحمیلی ۱۲ روزه بر رشمرد و بیان کرد: ما در هیچ جنگی برابری کامل تجهیزات نداشته‌ایم، اما با تسوکل بر خدا و طرا‌های هوشمندانه پیروز شده‌ایم. به گزارش ایلنا، «حسن حسین زاده» در دومین جلسه بصیرتی فرماندهان دفاع مقدس سازمان پیشکسوتان دفاع مقدس و مقاومت، افزود: دشمن پیش‌بینی می کرد جنگ در سه روز تمام شود، اما نه تنها به اهدافش نرسید، بلکه در کمتر از یک ساعت با پاسخ قاطع ما مواجه شد.

■ ■ ■

واکنش پخش‌ان عزیزی به حمایت آمریکازو: جنایت و تحریم را پایان دهید تابایانه‌هایتان را باور کنیم
پخش‌ان عزیزی، زندانی سیاسی گرد محکوم به اعدام، در نامه‌ای از زندان زنان فرچک به حمایت وزارت خارجه آمریکا برای حمایت از خودش واکنش نشان داده و گفته باور پذیر نیست که دولت آمریکا واقعاً به حقوق انسان‌ها احترام بگذارد. وی گفته است آمریکا باید از «جنگ طلبی، حمله و جنایت در منطقه» دست بردارد و همچنین دیگر از کشتار مردم غزه حمایت نکند و تحریم‌هایی را که «باعث فشار اقتصادی بی‌امان علیه مردمان مظلوم و دردمند این سرزمین شده» بردارد تا بتوان ادعایش در حمایت از حقوق انسانی را باور کرد. پخش‌ان عزیزی در این نامه همچنین به حکم اعدام خود اعتراض کرده است. وزارت خارجه آمریکا چند روز پیش در صفحه رسمی فارسی خود در شبکه ایکس با همرسانی عکسی از پخش‌ان عزیزی حکم اعدام او را محکوم کرد و خواهان آزادی وی دیگر زندانیان سیاسی شد.

فعال سازی مکانیسم ماشه، چارچوب همکاری ایران و آژانس را بی اعتبار کرد

قاهره؛ توافقی که ضامن دیپلماسی نشد



کیا مقدم

با غروب آفتاب توافقی هسته‌ای ۲۰۱۵ و فعال شدن «مکانیسم ماشه» توسط تروئیکای اروپایی، دیپلماسی هسته‌ای ایران وارد فصلی نوین و پرباهام شده است. در ۲۷ سپتامبر، تحریم‌های سازمان ملل متحد علیه ایران بازگشت و به این ترتیب، نقطه پایانی بر تلاش‌های یک دهه‌ای برای حفظ توافقی گذاشته‌شد که زمانی دستاورد تاریخی پایتخت‌های اروپایی تلقی می‌شد. این رویداد نه تنها تبعات اقتصادی و سیاسی عمیقی برای ایران به همراه دارد، بلکه کشورمان را در برابر یک دوره‌ای استراتژیک قرار داده است؛ آیا ایران به دیپلماسی بایبند خواهد ماند، یا با اتخاذ رویکردی تقابلی، از معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) خارج خواهد شد و تا کنیه بر شرق، هر هم‌سازی در برابر غرب را ممکن می‌سازد؟

روایت ناکارآمدی و پایان «توافقی قاهره»
پس از فعال‌سازی سازوکار ماشه، برنامه هسته‌ای ایران وارد دور‌ای از چالش‌ها شد. سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، اعلام کرده است: «دیگر توافقی قاهره (تفاهم‌نامه‌ای میان ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای چارچوب جدید همکاری‌ها) نمی‌تواند مبنای مسا برای همکاری با آژانس باشد». بر اساس این خبر تغییر بنیادین در رویکرد ایران نسبت به همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی پس از فعال‌سازی آغاز شده‌است.

حمید بعیدی نژاد، دیپلمات و عضو تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای دولت یازدهم، نیز بر این نکته تأکید می‌کند که «توافقی قاهره تلاشی بود تا ایران بتواند تعهداتش را در چارچوب آژانس انجام دهد و از اجرای اسنپک جلوگیری کند، اما اکنون که آن هادوباره قطعنامه را بازگردانده، توافقی قاهره مشروطیت خود را از دست داده است.» وی خواستار آغاز مذاکرات جدید با آژانس شد تا توافقی تازه بر پایه شرایط کنونی، از جمله حمله به تأسیسات هسته‌ای، شکل گیرد. این دیدگاه‌ها به وضوح نشان می‌دهند که

گزارش

رادیكال ها توفان خشم خود را بر سر باهنر ریختند

صدای تازه از حاکمیت علیه حجاب اجباری!



کردند. احمدزیدآبادی در یادداشتی کنایه‌آمیز نوشت: «جنگ غزه رو به پایان است، برجام هم به حجت ابدی رفته، مذاکره با اروپا و آمریکا در گمای عمیق است و رفع فیلترینگ هم که دستور کار خارج شده. تندرو‌ها حالا به چه چیز گیر دهند؟ جز حجاب و پوشش زنان؟ وقتی برنام‌ای ایجابی برای حل مشکلات وجود دارد، در برنامه‌ای سلبی برای آذیت مردم طرا‌ می‌شود.»

سعید مالکی، فعال رسانه‌ای، نیز نوشت: «می‌دانید چرا به باهنر حمله می‌کنند؟ چون جماعتی که اصولاً با واقعیت مشکل دارند، از شنیدن واقعیت برآشفته می‌شوند. واقعیت از نظر آنها فقط همان در صدی است که کشور ارم‌لک خودمی‌داند.»

عقب‌نشینی آرام در مقابل خواست مردم

نکته قابل تأمل اینجاست که هم پزشکیان و هم باهنر سخنان خود را بدون هیچ تکذیب یا توییخی از سوی نهادهای بالادستی بیان کردند. در گذشته، هر گونه اظهار نظر مشابهی با واکنش‌های سریع همراه می‌شد. این سکوت معنادار از سوی دستگاه‌های رسمی، اما این گمانه را تقویت کرده که میان حاکمیت و جامعه نوعی توافق نانوشته در حال شکل گیری است؛ توافقی برای کاهش سخت‌گیری‌ها در حوزه‌های فرهنگی وواگذاری مسئولیت سبک زندگی به خود مردم.

به نظر می‌رسد که مسئولان دریافته‌اند واقعیت اجتماعی کشور دیگر اجازه تداوم روش‌های سابق را نمی‌دهد. پس از سال‌ها تنش و مقاومت در برابر تغییرات نسلی، حاکمیت اکنون با جامعه‌ای مواجه است که سبک زندگی و ارزش‌هایش با سیاست‌های رسمی فاصله گرفته است. بنابراین، عقب‌نشینی آرام از طرح‌های قهری، نه نشانه ضعف، بلکه اقدامی برای مدیریت تضادهای اجتماعی است. حتی اگر این تصمیم به صورت رسمی اعلام نشود، شواهد نشان می‌دهد که دولت چند نمایل دارد از برخورد مستقیم در موضوعاتی، چون حجاب و فیلترینگ برهیز کند و اولویت را به حل بحران‌های اقتصادی بدهد.

راهکار تقابلی و خروج از NPT

احمدزیدآبادی، فعال سیاسی در یادداشتی نوشت: «رسانه‌های جریان تندرو که پیش از این طرح صلح ترامپ را «طرح صاحب غزه» توصیف می‌کردند، اکنون موافقت حماس با این طرح را «هوشمندانه» معرفی می‌کنند؛ کاش خودشان هم از این نوع «هوشمندی‌ها» به خرج می‌دادند! و یا حداقل اجازه می‌دادند که دولت پزشکیان هم همینطور «هوشمندانه» با برخی طرح‌های بین‌المللی روبرو شود!

می‌تواند توانایی ترامپ را برای اعمال فشار اقتصادی به شکل قابل توجهی کاهش داده و گزینه‌های جایگزین ایجاد کند.

چالش‌های پیش‌رو و چشم‌انداز آینده

سیاست ترامپ بیش از گذشته با اسرائیل هماهنگ شده و حالا علاوه بر غنی‌سازی صفر، موضوع موشکی ایران هم به‌طور جدی مطرح است. دیدار اخیر نتانیاهو و ترامپ و اظهارات ترامپ مبنی بر اینکه برجام توافقی ضد اسرائیل بوده، نشان می‌دهد که منافع اسرائیل تعیین‌کننده خواهد بود. این وضعیت، مذاکره جدی را دشوار می‌سازد. پولیتیکو در همین راستا نوشت که ترامپ راهبرد «فشار حداکثری» را تثبیت کرده و اکنون وارد مرحله «صبر و انتظار» شده‌است. او ایران را موقتاً در اولویت پایین‌تری قرار داده و منتظر می‌ماند تا ببیند گام بعدی تهران چه خواهد بود. این رویکرد «صبر و انتظار» ممکن است تغییر کند اگر ایران تلاش برای بازسازی سریع برنامه هسته‌ای خود را شدت بخشد، که در این صورت، احتمال اسرائیل شاید با حمایت آمریکا دوباره حمله خواهد کرد.

در این میان، برهم خوردن توافقی قاهره و عدم حضور کارشناسان آژانس در ایران نه تنها رویایی‌ها بلکه آمریکا و اسرائیل را نیز نگران می‌کند و احتمال دارد به افزایش تهدیدات علیه ایران بینجامد. اسرائیل ادعا می‌کند که سایت‌های ایران هنوز کاملاً از بین نرفته و باید اقدام نظامی انجام شود. با این حال، هماغطور که نان نوتل بارو، وزیر خارجه فرانسه، در مونیخ گفت: «باب مذاکره با ایران همچنان باز است و فرصت برای گفت‌وگو از بین نرفته‌است.» مسعود پزشکیان نیز تأکید کرده است که «مسائل میان ایران و غرب به‌ویژه ایران و اروپا در نهایت باید از مسیر دیپلماسی حل شود، بریز از مسیر نظامی راه‌حلی در کار نخواهد بود.»

آزمون اراده برای ایران

در نهایت، ایران در برابر تحولات اخیر نیازمند عملگرایی تاکتیکی و ائتلاف‌سازی است. اجرای توافقی با روسیه می‌تواند ساختار دفاعی ایران را بهینه‌تر کرده، زمینه ائتلاف تاکتیکی را فراهم آورد و با ایجاد موازنه تهدید، ضرب مقاومت کشور را در برابر یکجانبه‌گرایی آمریکا افزایش دهد. این همکاری با راهبرد بقای ایران که شامل ائتلاف‌سازی، خودیاری و دیپلماسی عملگراییانه است، همخوانی دارد. مقایله با روسیه و چین، به ویژه در شرایط بحران و فعالیت‌ها مکانیسمی برای ایجاد موازنه قدرت و صلح‌سازی منطقه‌ای حیاتی است و می‌تواند ضرب‌بقدت ملی ایران را در برابر تهدیدات افزایش دهد. ایران در این دوران سخت، باید با اتخاذ تصمیمات هوشمندانه و چندوجهی، نه تنها از منافع ملی خود صیانت کند، بلکه مسیر را برای خروج از بن‌بست کنونی و رسیدن به توافقی پایدار هموار سازد. این دوران، دوران آزمون اراده و تدبیر برای ایران است.

حرف حساب تندروها چیست؟

اماد ر س‌وی مقابل، رادیكال ها که در حوزه‌های اقتصادی، سیاست خارجی و اجتماعی دستاوردی نداشته‌اند، اکنون تنه‌ایمیان ممکن برای نمایش قدرت خود را در همین مسائل فرهنگی می‌بینند. حمله به باهنر، در حقیقت نوعی هشدار به سایر سیاستمداران اصولگر ا بود تا از: «خط قرمز ایدئولوژیک» عبور نکنند. آن‌هایی‌داند که هر تر می‌شی در این حوزه به معنای آن دست رفتن یا یکاه محذور، اما بر سروصدای شان است. در شرایطی که سفره مردم کوچک‌تر و نارضایتی اجتماعی بیشتر شده، تنها راه‌بای این جریان آن است که افکار عمومی را از اقتصاد به حجاب منحرف کند.

واقعیت این است که شکاف امروز میان دولت و جریان رادیكال نه درباره اصل حجاب، بلکه درباره روش مواجهه با جامعه است. پزشکیان و باهنر هر دو بر ارزش‌های دینی تأکید دارند، اما باور دارند که ایمان و باور قلبی با اجبار شکل نمی‌گیرد. این همدان چیزی است که جریان تندرو نمی‌تواند بپذیرد؛ از مزاموجودیت سیاسی خود را بر کنترل اجتماعی بنا کرده‌است. اما تاریخ سیاست ایران نشان داده هر جادرت در به جای افتان، به اجبار من‌توس شده، نتیجه‌ای جز گسترش نافرمانی اجتماعی در پی نداشته‌است.

یک بحران درون جریانی

بنظر می‌رسد اکنون بخشی از حاکمیت به این درک رسیده که با مردم نمی‌توان به زبان تهدید سخن گفت. سخنان باهنر از همین منظر مهم است؛ او نه یک فعال مدنی، بلکه سیاستمداری از جنر ساختار قدرت است که در بالاترین سطوح تصمیم‌گیری حضور دارد. بنابراین، وقتی چنین فردی از پایان دوران اجبار سخنی می‌گوید، به سختی می‌توان آن را صرفاً «نظر شخصی» دانست.

در این میان، واکنش افکار عمومی نیز قابل توجه بود. بسیاری از کاربران شبکه‌های اجتماعی از اظهارات باهنر استقبال کردند و آن را نشانه‌ای از تغییر گفت‌مان در سطوح بالای قدرت دانستند. در مقابل، گروه کوچکی از کاربران اصولگر تلاش کردند با ادبیات خشم‌آلود مذهبی، این تغییر را نقیض اعلام کنند. اما این افکار عمومی دیگر با گذشته قابل مقایسه نیست. جامعه امروز ایران از خطوط قرمز رسمی عبور کرده و این عبور، نه با شعار بلکه با واقعیت روزمره زندگی مردم تثبیت شده‌است.

حجاب در این میان تبدیل به آخرین سنگر ایدئولوژیک شده‌است؛ سنگری که تندرو‌ها تلاش می‌کنند تا آخرین نفس از آن دفاع کنند، برافرو ریختن آن، به معنای پایان گفتمان اقتدارگرایی فرهنگی خواهد بود. در مقابل، دولت پزشکیان بنظر می‌رسد تصمیم گرفته‌مسیر آرام‌تری را طی کند؛ مسیری که شاید بتواند شکاف مزمن میان دولت و جامعه را کاهش دهد. در نهایت، حمله رادیكال‌ها به باهنر تنها یک نزاع شخصی یا جناحی نیست؛ بلکه نشانه‌ای بحران درونی جریانی است که سال‌ها بر طبل کنترل و اجبار کوبید و امروز می‌بیند جامعه دیگر آن فرمان را جدی نمی‌گیرد. اگر نهادهای تصمیم‌گیر کشور این واقعیت را بپذیرند، شاید بتوانند فصل تازه‌ای از سیاست‌د‌ری قلمانی را آغاز کنند. اما اگر دوباره صدای افراطیون بر منطق غلبه کند، نتیجه چیزی جز باز تولید خشم، شکاف و بی‌اعتمادی نخواهد بود. همان‌طور که زیدآبادی نوشت، وقتی برنام‌ای برای بهبود وضعیت اقتصادی و سیاسی وجود ندارد، برخی ترجیح می‌دهند مردم را با محدودیت‌های فرهنگی سرگرم کنند. اما جامعه امروز ایران دیگر نه سرگرم می‌شود نه خاموش. خواست عمومی روشن است: احترام، آرامش و حق انتخاب در سبک زندگی. شاید زمان آن رسیده که سیاست‌نیز، همانند جامعه، واقعیت را بپذیرد.